

Νέος Κληρικός στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Το Σάββατο 13 Ιουνίου 2026, στον Ιερό Ναό Αγίου Χριστοφόρου Αγρινίου τελέσθηκε η Ακολουθία του Όρθρου και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού, με την συμμετοχή πλειάδος Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως.

Κατά την Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος χειροτόνησε στον βαθμό του Διακόνου τον κ. Ιωάννη Παπακωστόπουλο, Ιεροψάλτη και κατά σάρκα υιό του Πρωτοπρ. Γρηγορίου Παπακωστοπούλου, Προϊσταμένου του Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων Διαμαντείκων. Ο νέος Διάκονος είναι έγγαμος, απόφοιτος του Τμήματος Λογοθεραπείας του Πανεπιστημίου Πατρών και κάτοχος Μεταπτυχιακών Διπλωμάτων στις Επιστήμες Αποκατάστασης του Πανεπιστημίου Πατρών και στην Παιδαγωγική και Διδακτική Επάρκεια του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Ο Σεβασμιώτατος κατά τις πατρικές παραινέσεις του προς τον νέο Διάκονο αναφέρθηκε στο Μυστήριο της Ιερωσύνης, τονίζοντας ότι: «Η Ιερωσύνη είναι ένας Σταυρός. Είναι μια πορεία θυσίας, κένωσης και προσφοράς. Καλείσαι να διαχειριστείς, να λειτουργήσεις και να προσφέρεις την Ιερωσύνη του Χριστού, πρώτα για την δική σου σωτηρία και έπειτα για τη σωτηρία των μελών της ποιμνής, που θα σου εμπιστευτεί η Εκκλησία.

Σήμερα, αυτό που λαμβάνεις το 'πόθησες. Το είδες να σαρκώνεται στο πρόσωπο του ιερέα πατέρα σου και των δύο κληρικών αδελφών του. Το είδες να λειτουργεί μέσα στην ιερατική σας οικογένεια. Είδες την Ιερωσύνη να αποκαλύπτεται σε όλο της το μεγαλείο αλλά και να σου αποκαλύπτει κάθε έκφραση και έκφρασή της. Είδες τις χαρές αλλά και τις λύπες, τις ευχάριστες αλλά και τις δυσάρεστες στιγμές. Είδες τον πατέρα σου να αναχωρεί για να ποιμάνει και την απουσία του να την αναπληρώνει η Χάρη του Θεού μέσα στο σπίτι σου. Είδες τον πατέρα σου, με διάκριση να υπομένει και να ταπεινώνεται, αλλά με την Χάρη του Θεού να ανυψώνεται στα μάτια των ανθρώπων. Είδες τον κόπο της ιερατικής του διακονίας. Ακούμπησες πάνω στο δικό του πετραχήλι, που ακουμπούν εκατοντάδες μέλη της τοπικής μας Εκκλησίας. Εμπνεύστηκες κι εσύ από τα δάκρυα της προσευχής και της αγωνίας του για εσένα, για τα αδέρφια σου, την οικογένειά σας, την Ενορία του, τα πνευματικά του παιδιά.

Γνώρισες, λοιπόν, την Ιερωσύνη στην πληρότητά της. Την είδες ως Σταυρό αλλά και ως Ανάσταση, ως κένωση αλλά και ως πληρότητα πνευματικής χαράς. Είδες αυτούς που την εχθρεύονται, αλλά και αυτούς που την στηρίζουν. Πάνω απ' όλα, όμως είδες, ότι τελικά το σχέδιο του Θεού εκπληρώνεται. Η απόφαση του Χριστού πραγματοποιείται. Η δύναμή Του, καλύπτει την δική μας αδυναμία και θεραπεύει τη δική μας ασθένεια».

Ο Σεβασμιώτατος σε άλλο σημείο της ομιλίας του προέτρεψε τον νέο Διάκονο «Ακολούθησε τα βήματα του κατά σάρκα και πνεύμα πατρός σου και δημιούργησε μία υγιή σχέση με τους πιστούς και τα μέλη της Εκκλησίας μας, όπως το έπραξε και ο ίδιος».

Επίσης, υπογράμμισε με έμφαση ότι «στην Εκκλησία υπάρχουμε για να θεραπευόμαστε. Στην Εκκλησία υπάρχουμε ως μέλη για να αναγεννώμαστε πνευματικά. Να καθαρίζουμε το πνεύμα, τη σάρκα και τους λογισμούς μας “από παντός μολυσμού”. Στην Εκκλησία υπάρχουμε για να αγωνιζόμαστε τον πνευματικό αγώνα, χάρη στη δύναμη που μας προσφέρει ο Χριστός».

Ολοκληρώνοντας ανέφερε στον π. Ιωάννη: «έχεις όλες τις προϋποθέσεις για να ανταποκριθείς στο έργο που σου αναθέτει σήμερα ο Επίσκοπος σου και η Εκκλησία,

παρόλο που τούτη τη στιγμή αισθάνομαι ότι βιώνεις την αδυναμία, που βίωσε και ο ίδιος ο Παύλος. Αλλά ομολόγησε και εσύ, όπως και εκείνος: “ή γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται”. Μπορεί να είμαστε όλοι ασθενείς, μικροί, ασήμαντοι, αλλά όμως η δύναμη του Θεού μας ενδυναμώνει, μας ενισχύει, μας περιφρουρεί και μας διαφυλάττει».

Την Κυριακή 14 Ιουνίου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Αγρινίου και χειροτόνησε στον βαθμό του Πρεσβυτέρου τον Διάκονο Ιωάννη Παπακωστόπουλο.

Ο νέος Πρεσβύτερος κατά την ομιλία του ανέπτυξε την θεολογική και πνευματική σημασία του Μυστηρίου της Ιερωσύνης σε σχέση με τις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής.

Ξεκινώντας από τη φράση του Παραλύτου «Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω», ο π. Ιωάννης επεσήμανε ότι, παρά την τεχνολογική πρόοδο και την κυριαρχία του υλισμού, ο σύγχρονος άνθρωπος βιώνει έντονη απομόνωση και πνευματική δίψα που η ψηφιακή πραγματικότητα αδυνατεί να καλύψει. Η απάντηση σε αυτό το υπαρξιακό κενό δίνεται από τον Ιησού Χριστό, ο οποίος μέσω της Ενανθρωπήσεώς Του προσφέρει τη λύτρωση και τη δυνατότητα της θεώσεως.

Το σωτηριώδες αυτό έργο συνεχίζεται εντός της Εκκλησίας, η οποία ως Σώμα Χριστού προσφέρει την πραγματική κοινωνία με τον Θεό μέσω της Θείας Ευχαριστίας. Η συνέχεια της εκκλησιαστικής ζωής διασφαλίζεται από την αποστολική διαδοχή και τον θεσμό του Επισκόπου, ο οποίος αποτελεί το κέντρο της ενότητας και την εγγύηση της αληθούς πίστεως.

Συνεχίζοντας, παρουσίασε την Ιερωσύνη όχι ως κοσμικό αξίωμα, αλλά ως «σταυρό ευθύνης και θυσιαστικής διακονίας», αναγνωρίζοντας την προσωπική του ελαχιστότητα και εναποθέτοντας τις ελπίδες του στη Θεία Χάρη. Ο ιερέας καλείται να λειτουργήσει ως μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων.

Ολοκληρώνοντας εξέφρασε τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη του προς τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ. Δαμασκηνό για την αγάπη και την πνευματική στήριξη, τον κατά σάρκα και πνεύμα ιερέα πατέρα του και την πρεσβυτέρα μητέρα του και ιδιαίτερα προς τη σύζυγό του για τη διαρκή της αγάπη και συμπόρευση. Τέλος, ζήτησε τις προσευχές όλων, ώστε να αναδειχθεί άξιος λειτουργός, διακονώντας με ταπείνωση και θυσιαστικό φρόνημα το Άγιο Θυσιαστήριο και τον λαό του Θεού.

Ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός στην δική του ομιλία

κατέθεσε πατρικές και καρδιακές συμβουλές, με αφορμή το ευαγγέλιο της ημέρας.

«Το πρώτο που θα ήθελα να ενθυμείσαι είναι η λέξη, με την οποία ξεκίνησε η σημερινή ευαγγελική περικοπή: «περιπατῶν». «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας». Ο Κύριος μας περπάτησε μέσα στον κόσμο. Εισήλθε μέσα στον κόσμο. Συνάντησε τον άνθρωπο, ήλθε κοντά του στην ασθένειά του και την γιάτρεψε, στον πόνο του και τον απάλυνε, στον θάνατο και τον κατήργησε, στην αμαρτία του και την θεράπευσε. Έτσι είναι και ο Ιερέυς. Έτσι πρέπει να είσαι και εσύ. Μέσα στον κόσμο αλλά όχι συνυφασμένος με τον κόσμο.

Καλείσαι από τούδε και στο εξής να είσαι κοντά στους ανθρώπους, αλλά ταυτόχρονα και τόσο μακριά, όσο χρειάζεται για να τους εμπνέεις και να τους καθοδηγείς. Όπως ο Χριστός σε συνάντησε και εσένα, ενώ ασκούσες ήδη το επάγγελμά σου, έτσι και εσύ να συναντάς τους ανθρώπους την ώρα της εργασίας, την ώρα του πόνου, την ώρα της θλίψης, της ασθένειας, του πένθους. Να εισέρχεσαι με διάκριση μέσα στη ζωή τους, όπως ακριβώς με λεπτότητα θα κρατάς τον Άγιο Αμνό.

Το δεύτερο που θα ήθελα να θυμάσαι, είναι ότι η Ιερωσύνη και η ιερατική διακονία είναι μία πρόσκληση που έχει όμως δύο όψεις. Ο Ιερέυς είναι ο προσκληθείς υπό του Χριστού, αλλά και εκείνος που προσκαλεί ταυτόχρονα τους ανθρώπους να γίνουν μέλη του Σώματος του Χριστού, δηλαδή της Εκκλησίας. Αυτή η πρόσκληση έρχεται σε χρόνο που οι άνθρωποι δεν υπολογίζουν και δεν μπορούν να προβλέψουν. Έτσι προσκλήθηκες και εσύ από τον Επίσκοπο σου. Και εσύ, όπως οι σημερινοί μαθητές, δεν σκέφτηκες με τη δύναμη της λογικής, δεν υπολόγισες με κοσμικά κριτήρια, δεν παρέμεινες στην ασφάλεια της μέχρι τώρα εργασίας σου. Υπήκουσες, όπως οι ψαράδες, ο Πέτρος, ο Ανδρέας, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης και τα άφησες όλα για να γίνεις και εσύ αλιεύς ανθρώπων.

Μην λησμονήσεις ποτέ αυτή την πρόσκληση που σου απηύθηνε ο Χριστός. Να αισθάνεσαι πάντοτε ευγνωμοσύνη αλλά και πάντοτε χρέος απέναντί Του. Η πρόσκληση του Χριστού να γίνεις Ιερέυς πρέπει να σου προσφέρει χαρά, δύναμη και αγαλλίαση, αλλά ταυτόχρονα να σου υπενθυμίζει και την μεγάλη ευθύνη που έχεις• να επιτελείς το έργο του Χριστού πάνω στη γη, δια της Εκκλησίας και δια της ιερατικής σου διακονίας.

Έχεις όμως χρέος και εσύ, να προσκαλείς τους ανθρώπους να έρθουν κοντά, να έρθουν μέσα στην Εκκλησία. Αυτή είναι η πεμπτουσία της ιερατικής σου διακονίας που ξεκινά σήμερα. Ένα διαρκές προσκλητήριο: “δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς”. Αυτός πρέπει να είναι και ο καθημερινός σου αγώνας και η διαρκής σου μέριμνα. Να προσκαλείς τους πάντες να έρθουν και να εμπιστευθούν τον Θεό. Να Τον γνωρίσουν και να Τον αγαπήσουν. Να ενωθούν μαζί Του, δια της πνευματικής ζωής και του πνευματικού αγώνος. Δεν

θα είναι εύκολη αυτή η πρόσκληση. Θα υπάρξουν στιγμές που ίσως απογοητευτείς από την απόρριψη ή την επιφυλακτικότητα των ανθρώπων. Εσύ, όμως θα πρέπει να συνεχίσεις απτόητος, ακάθεκτος, με επιμονή και υπομονή, γνωρίζοντας, ότι ο ίδιος ο Χριστός, δια της δικής σου ιερατικής παρουσίας, προσκαλεί. Και όπου εμείς είμαστε αποδεδειγμένα αδύναμοι, έρχεται η δύναμη του Χριστού να ολοκληρώσει το καθήκον μας, τη διακονία μας και να τελεσιουργηθεί το θαύμα.

Το τρίτο που θα ήθελα να σου επισημάνω, είναι αυτό που βίωσαν οι πρώτοι μαθητές του Χριστού• τη συγκλονιστική συνάντηση με τον Ιησού από την Ναζαρέτ. Δεν διαλέχθηκε μαζί τους. Δεν ζήτησαν και οι ίδιοι να ξεκινήσει ένας διάλογος για να πειστούν, για να πληροφορηθούν. Το μόνο που συνέβη είναι, ότι ατένισαν το πλήρες δόξης ουρανίου πρόσωπο του Χριστού. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να ενθυμίσαι και εσύ, ότι στο δικό σου πρόσωπο, οι άνθρωποι θα πρέπει να βλέπουν το πρόσωπο του Χριστού. Στη συμπεριφορά σου να αναγνωρίζουν την αγάπη και το έλεος του Χριστού. Ο λόγος σου να είναι λόγος Χριστού. Οι αποφάσεις σου να είναι αποφάσεις Χριστού.

Πολλές φορές οι άνθρωποι δεν έχουν ανάγκη από τα πολλά λόγια, όσο από την ακεραιότητα της δικής μας ζωής. Να έχεις λοιπόν πάντοτε κατά νου, ότι η επιτυχία της ιερατικής σου διακονίας θα είναι αδιαπραγμάτευτη και αδιαμφισβήτητη, όσο εσύ θα γίνεσαι “Χριστός” για τους ανθρώπους. Ταπεινός, αλλά ταυτόχρονα σταθερός στις ευαγγελικές επιταγές. Να αληθεύεις εν αγάπη και να αγαπάς εν αληθεία. Να καλείς τους ανθρώπους να έρθουν οπίσω, όχι οπίσω από εσένα, αλλά οπίσω του Χριστού. Να μην γίνουν οπαδοί σου, αλλά να γίνουν τέκνα φωτός, παιδιά του ίδιου του Κυρίου μας, Ιησού Χριστού και μέλη της Εκκλησίας Του. Να μην επιζητάς πνευματική ιδιοκτησία, αλλά να φροντίζεις για την πνευματική ελευθερία των ανθρώπων. Να ζητάς την υπακοή, όχι όμως σε εσένα, αλλά στον Χριστό και την Εκκλησία. Τότε, όσοι θα σε ακολουθήσουν θα ακολουθήσουν τον Χριστό και θα οδεύσουν την ασφαλή οδό της σωτηρίας και της λύτρωσης.

Και τέλος, η υπόσχεση που έδωσε ο Χριστός στους τέσσερις πρώτους προσκληθέντες μαθητές Του, δίνεται σήμερα και σε εσένα. Από τούδε και στο εξής, δια της χάριτος του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος, καθίστασαι αλιεύς των ψυχών των ανθρώπων. Δηλαδή, θα προσπαθείς να ανασύρεις τις ψυχές από τον πυθμένα της αμαρτίας. Εκεί, όπου μόνο η απόγνωση και ο θάνατος κυριαρχούν. Θα ρίχνεις κι εσύ το δίχτυ σου, το δίχτυ της αγάπης, της αλήθειας, του ελέους, της φιλανθρωπίας, αλλά και της ποιμαντικής σου μέριμνας, με σκοπό να αναζητήσεις εκείνους που βρίσκονται στον πυθμένα, δηλαδή μακριά από τον Χριστό και την Εκκλησία. Εκείνους που βρίσκονται εγκλωβισμένοι στην απόγνωση, στην απελπισία, αιχμάλωτοι της αμαρτίας και του διαβόλου, προγευόμενοι τον πνευματικό θάνατο πριν να έρθει ο σωματικός. Και εσύ ως καλός αλιεύς, έχοντας

τη δύναμη του Χριστού και την Χάρη του Παρακλήτου θα βρίσκεσαι πάντοτε στη θάλασσα της Γαλιλαίας της Εκκλησίας. Εκεί θα τελεσιουργούνται τα μεγάλα μυστήρια, αλλά και ταυτόχρονα τα θαυμαστά γεγονότα της ποιμαντικής σου ζωής και της ιερατικής σου διακονίας. Εκεί θα βιώσεις γεγονότα που ξεπερνούν τα όρια της ανθρώπινης λογικής και εισέρχονται μέσα στο μυστήριο της παρουσίας του Θεού στη ζωή σου».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ανέφερε: «Κράτησε, λοιπόν, αυτές τις φτωχές, πατρικές παραινέσεις μου, αλλά και την πολύ περί σου αγάπη μου. Εκτός από τον Επίσκοπό σου, έχεις το προνόμιο να σε στηρίζουν ο κατά σάρκα και πνεύμα ιερέας πατέρας σου, ο ιερέας θεός σου, η πολυμελής οικογένειά σας, η καλή σου πρεσβυτέρα και τόσοι φίλοι, πνευματικοί αδελφοί, γνώριμοι από την νεανική σας ζωή, που σήμερα ήρθαν, κατέκλυσαν αυτόν τον Ιερό Ναό, συμμετέχουν προσευχητικά στην προσωπική σου Πεντηκοστή και είμαι σίγουρος, ότι είναι ήδη σε ετοιμότητα να σε στηρίξουν και να σε εμπιστευτούν και να συμπαρασταθούν στον δρόμο που εσύ διάλεξες.

Σε λίγο θα αναφωνήσουν όλοι το “άξιος”, αναγνωρίζοντας ότι η μέχρι τούδε πορεία σου ήταν η σωστή και η κατάλληλη προετοιμασία γι’ αυτήν την ημέρα, την ημέρα της αγαλλιάσεως και της ευφροσύνης που εσύ την πόθησες όσο και εγώ και ο Θεός μας αξιώνει, σήμερα να γευόμαστε την χαρά της πραγματοποίησής της. Είσελθε λοιπόν εις την χαράν του Κυρίου σου. Θα συναντήσεις τον Χριστό, όπως οι μαθητές. Θα ακούσεις το “δεύτε πίσω μου”, όπως και εκείνοι. Σε λίγο θα ακουμπήσεις πάνω στην Αγία Τράπεζα και θα κατέλθει η Χάρη του Παναγίου Πνεύματος. Ακολουθώντας πάντοτε τον Χριστό, ως γνήσιος μαθητής Του, θα ξανοίγεσαι στο πέλαγος της ποιμαντικής σου μέριμνας και φροντίδας, για να γίνεσαι σταδιακά ένας άξιος και πετυχημένος αλιεύς των ψυχών, ένας Κληρικός που η ζωή, η διδασκαλία και η όλη παρουσία του μέσα στον κόσμο θα είναι μια διαρκής μαρτυρία της αγάπης του Χριστού. Αμήν».

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)